

zobowiązań podatkowych, o których mowa w ust. 1, i poboru podatku za dany rok podatkowy właściwy jest organ finansowy tej rady narodowej, w której budżecie uwzględniono dochody z tytułu podatku obrotowego od tej jednostki.”;

2) po § 13 dodaje się § 13a w brzmieniu:

„§ 13a. 1. Jednostki gospodarcze rozliczają podatek obrotowy od nadmiernych ubytków produktów za okresy:

- 1) miesięczne, jeżeli są obowiązane do uiszczania podatku za okresy dekadowe, miesięczne lub krótsze,
- 2) kwartalne, jeżeli są obowiązane do uiszczania podatku za okresy kwartalne.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio do jednostek gospodarczych, które nie są obowiązane do uiszczania podatku obrotowego z innych tytułów.
3. Wszystkie jednostki gospodarcze obowiązane są do dokonywania ostatecznego rozliczenia podatku za rok podatkowy.
4. Rozliczenia podatku dokonuje się przez przedstawienie ogranowi finansowemu odpowiednich dokumentów rozliczeniowych na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy podatku obrotowego począwszy od 1972 r.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

21

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1971 r.

w sprawie wpłat miesięcznych oraz trybu i terminów rozliczania podatku dochodowego przez jednostki spółdzielcze.

Na podstawie § 11 ust. 2 i § 20 uchwały nr 182 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie podatku dochodowego od spółdzielczości (Monitor Polski Nr 40, poz. 299) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki spółdzielcze, z wyłączeniem spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych, obowiązane są uiszczać wpłaty miesięczne z tytułu podatku dochodowego w terminie do dnia 25 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, w wysokości ustalonej na podstawie miesięcznych sprawozdań finansowych, sporządzonych zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie sprawozdawczości finansowej, przy zastosowaniu przepisów § 7 ust. 1 i 6—10 uchwały nr 182 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie podatku dochodowego od spółdzielczości (Monitor Polski Nr 40, poz. 299).

2. Jednostki spółdzielcze zrzeszone w „Społem” Związku Spółdzielni Spożywców uiszczają wpłaty miesięczne, według zasady określonej w ust. 1, w terminie do dnia 29 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, a centralne związki spółdzielcze, prowadzące działalność gospodarczą — do dnia 3 drugiego miesiąca po upływie miesiąca objętego sprawozdaniem finansowym.

3. Jednostka spółdzielcza nie ma obowiązku dokonania wpłaty miesięcznej z tytułu podatku dochodowego za ostatni miesiąc kwartału, jeżeli w terminie płatności tej wpłaty złoży kwartalne sprawozdanie finansowe i dokona obliczenia i wpłaty podatku wynikającego z tego sprawozdania.

4. W razie niesporządzenia przez jednostkę spółdzielczą

za dany miesiąc sprawozdania finansowego, jednostka ta obowiązana jest uścić podatek w wysokości przypadającej za ostatni miesiąc, za który sprawozdanie zostało sporządzone, zwiększonej o 10%.

5. Przepisy ust. 1—4 nie dotyczą jednostek spółdzielczych, które w rocznych planach finansowych wykazują planowany na dany rok podatek dochodowy nie przekraczający 100.000 zł.

§ 2. Jednostki spółdzielcze, o których mowa w § 1 ust. 5, oraz spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe, które w rocznych planach finansowych wykazują planowany na dany rok podatek dochodowy nie przekraczający 100.000 zł, nie dokonują wpłat, o których mowa w § 11 ust. 1 uchwały powołanej w § 1 ust. 1.

§ 3. Jeżeli jednostki spółdzielcze zostały zwolnione od obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego za pierwszy kwartał danego roku, wówczas rozliczają podatek dochodowy za ten okres na podstawie miesięcznego sprawozdania finansowego sporządzonego na dzień 31 marca.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1970 r. w sprawie wpłat miesięcznych podatku dochodowego przez niektóre jednostki spółdzielcze (Monitor Polski Nr 43, poz. 346).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do wpłat miesięcznych podatku należnego począwszy od miesiąca stycznia 1972 r.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

22

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1971 r.

w sprawie środków oddziaływania na prawidłową realizację inwestycji finansowanych z terenowego funduszu aktywizacji gospodarczej.

Na podstawie § 7 ust. 1 uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1971 r. w sprawie utworzenia terenowego

funduszu aktywizacji gospodarczej na lata 1971—1975 (Monitor Polski Nr 25, poz. 156) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu zapewnienia prawidłowej i terminowej realizacji inwestycji finansowanych z terenowego funduszu aktywizacji gospodarczej w latach 1971—1975 pracownikom służb inwestycyjnych, zatrudnionym w jednostkach realizujących inwestycje oraz w jednostkach nadzorujących inwestycje finansowane z tego funduszu, mogą być przyznawane nagrody.

2. Warunkiem przyznania nagrody jest zrealizowanie inwestycji zgodnie z planowanym kosztem uruchomienia jednego miejsca pracy i w terminie ustalonym przy podejmowaniu inwestycji oraz przyjęcie przez bank finansujący inwestycję rozliczenia z jej realizacji.

3. Przez inwestycję należy rozumieć nakłady objęte jednym zadaniem inwestycyjnym.

§ 2. 1. Wysokość nagrody dla jednego pracownika nie może przekroczyć kwoty jednomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Łączna kwota nagród nie może przekraczać 0,3% wartości kosztorysowej inwestycji.

3. Wykaz pracowników uprawnionych do nagród oraz wysokość nagród ustala każdorazowo kierownik jednostki nadrzędnej inwestora.

4. Wypłata nagród może być dokonana po uzyskaniu przez inwestora zgody przewodniczącego prezydium właściwej rady narodowej.

5. Otrzymanie nagrody w trybie zarządzenia nie pozbawia pracowników służb inwestycyjnych prawa do korzystania z premii zgodnie z zasadami wynagradzania pracowników tych służb.

§ 3. 1. Nagrody dla pracowników służb inwestycyjnych podlegają zaliczeniu do kosztów inwestycji.

2. Przewidywane kwoty nagród zamieszcza się w zestawieniu kosztów inwestycji w pozycji „pozostałe nakłady”.

3. Zaliczenie nagród do kosztów inwestycji następuje po oddaniu inwestycji do eksploatacji.

§ 4. Nagrody przewidziane w zarządzeniu przysługują za realizację inwestycji rozpoczętych po dniu 1 stycznia 1971 r.

§ 5. Jeżeli inwestycja jest realizowana niezgodnie z umową lub z dokumentacją w stopniu zagrażającym spełnieniu warunków określonych w § 4 ust. 1 uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1971 r. w sprawie utworzenia terenowego funduszu aktywizacji gospodarczej na lata 1971—1975 (Monitor Polski Nr 25, poz. 156), a kredytobiorca nie usunie nieprawidłowości w wyznaczonym przez bank terminie — bank może wstrzymać kredytowanie do czasu usunięcia tych nieprawidłowości. Jednocześnie bank może zażądać całkowitej spłaty kredytu ze środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji, a co do zadań realizowanych na podstawie § 5 ust. 1 uchwały, podejmowanych ponad nakłady inwestycyjne, o których mowa w § 1 ust. 3 uchwały — z nadwyżek budżetowych rad narodowych, zablokowanych na odrębnych rachunkach bankowych i przeznaczonych na finansowanie zadań aktywizacji gospodarczej, jeżeli nie będzie można spłacić kredytu ze środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrychowski

23

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 stycznia 1972 r.

w sprawie udzielania osobom fizycznym kredytu bankowego na remont bieżący budynków wielomieszkańczych w latach 1972—1975.

Na podstawie § 1 pkt 3 uchwały nr 11 Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1961 r. w sprawie ustalenia podstawowych zadań Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski z 1961 r. Nr 9, poz. 51 i z 1969 r. Nr 48, poz. 370) i § 11 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby fizyczne będące właścicielami budynków wielomieszkańczych, w których czynsz na lokale pobierany jest na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne (Dz. U. Nr 35, poz. 224), mogą uzyskać w Powszechnej Kasie Oszczędności w latach 1972—1975 kredyt na remont bieżący budynku, zwany dalej „kredytem”.

2. Z kredytu może również korzystać osoba nie będąca właścicielem budynku, jeżeli sprawuje zarząd budynku i ma prawo do dysponowania rachunkiem bankowym, otwartym na podstawie § 15 ust. 1 rozporządzenia wymienionego w ust. 1.

3. Kredyt może być przyznany, jeżeli na rachunku bankowym właściciela (zarządcy) budynku brak jest środków pieniężnych na pokrycie kosztów niezbędnego remontu bieżącego. Przyznany kredyt może być wykorzystany wyłącznie na pokrycie kosztów tego remontu.

§ 2. Kredyt przyznawany jest na wniosek właściciela (zarządcy) budynku, zaopiniowany przez organ do spraw gospodarki mieszkaniowej prezydium rady narodowej (miejskiej, dzielnicowej, gromadzkiej, osiedla) właściwej dla miejsca położenia budynku.

§ 3. 1. Wysokość kredytu nie może przekraczać 2% wartości odtworzenia budynku.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie gdy kwota udzielonego kredytu nie przekracza 30 tys. zł.

§ 4. 1. Okres spłaty kredytu nie może przekraczać 8 lat.

2. Spłata kredytu rozpoczyna się po upływie 6 miesięcy od daty jego przyznania i dokonywana jest w równych ratach kwartalnych.

3. Oprocentowanie kredytu wynosi 3% w stosunku rocznym. Od nie zapłaconych w terminie rat przysługują bankowi dodatkowe odsetki za czas opóźnienia wpłaty w wysokości 8% w stosunku rocznym.

4. Spłata kredytu oraz kosztów oprocentowania i innych kosztów bankowych związanych z zaciągniętym kredytem może być dokonana na wniosek właściciela (zarządcy) budynku z wpływów czynszu najmu, przekazanych na rachunek bankowy, o którym mowa w § 1 ust. 2.

§ 5. Szczegółowy tryb udzielania i spłaty kredytu określa instrukcja Powszechnej Kasy Oszczędności.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrychowski